

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Donex Shipping and Forwarding BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Konklusion

Behandlingen af de præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 91/2009 af 26. januar 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 6.5.2019.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 9. juli 2020 — RL sp. z o.o. mod J.M. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi — Polen)

(Sag C-199/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner – direktiv 2011/7/EU – begrebet »handelstransaktion« – levering af tjenesteydelser – artikel 2, nr. 1) – lejekontrakt – periodiske betalinger – betalingsplaner, der tillader, at det skyldige beløb betales i rater – artikel 5 – rækkevidde)

(2020/C 287/12)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RL sp. z o.o.

Sagsøgt: J.M.

Konklusion

- 1) Artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner skal fortolkes således, at en kontrakt, hvis primære ydelse består i en overladelse af en fast ejendom til midlertidig benyttelse mod vederlag, såsom en lejekontrakt vedrørende et erhvervslokale, udgør en handelstransaktion, som indebærer en levering af tjenester i denne bestemmelses forstand, forudsat at denne transaktion gennemføres mellem virksomheder eller mellem virksomheder og offentlige myndigheder.
- 2) Når en tidsbegrænset eller tidsubegrænset kontrakt, der fastsætter en periodisk betaling med på forhånd fastsatte mellemrum — såsom den månedlige husleje i en lejekontrakt vedrørende et erhvervslokale — er omfattet af det materielle anvendelsesområde for direktiv 2011/7 som en handelstransaktion, der indebærer levering af tjenester mod vederlag som omhandlet i dette direktivs artikel 2, nr. 1), skal artikel 5 i samme direktiv fortolkes således, at for at en sådan kontrakt ved manglende betaling på forfaldsdatoen kan udløse en ret til de renter og den kompensation, der er fastsat i det nævnte direktivs artikel 3 og 6, skal denne kontrakt ikke nødvendigvis anses for at udgøre en aftale om en betalingsplan, der tillader, at det skyldige beløb betales i rater i denne artikel 5's forstand.

⁽¹⁾ EUT C 164 af 13.5.2019.